

Adriana CRĂCIUN

Adriana Crăciun, are peste 20 de ani de experiență ca traducător/profesor. În prezent desfașoară și activitate de terapeut holistic într-un oraș la poalele munților Piatra Craiului.

Studii

Facultatea de Științe și Literatură Ragusa, Italia, studii doctorale în psihologie;
Facultatea de Limbi și Literaturi Străine din cadrul Universității din București;
Universitatea Transilvania Brașov, Tehnologia Construcțiilor de Mașini.

Activitate literară

Colaborator traducere, redactare și publicare carte cu Editura Coresi București din 2013 și colaborator critică literară și publicare carte cu Editura eCreator, Baia-Mare, din 2021.

Debut

„Suflete pereche”, traducere și adaptare a cărții „The Science of Soulmates” de Wiliam Henderson, Editura RBA Media București, 2011.

Volume publicate

„Sărutul eternității”, Editura Rovimed Bacău, 2012; „Apocalipsa Altfel”, Editura ePublishers, 2013; „Sărutul eternității” (reeditare), Editura ePublishers, versiunea în limba franceză, publicată personal pe Amazon, 2016; „Tărâmul lioarelor. Biserici de lemn. Studiu”, Editura ePublishers, română și engleză, 2020; „Rossina, o voce de dincolo de timp”, ePublishers, București, 2022.

Colaborări reviste la reviste

Revista „Artă” (post)pandemică, eCreator, 2022; Revista „Contraste culturale”, 2022 ; Revista „Amprenteale sufletului”, iulie-august 2022 ; Revista „Amprenteale sufletului”, septembrie-octombrie 2022; Revista „Teatrul tinerilor”, eCreator 2022.

Antologii

Antologia „Perlele Domnului” – Editura Autograf MJM -2014; Antologia „CĂPUȘA” - Editura ROTIPO – 2015; Antologia „Poezii de iarnă” Colecția Olănești – Editura Antim Ivireanul – 2015; Antologia „Poezii de vară” - Colecția Olănești – Editura ROTIPO – 2015; Antologia „Poezii de primăvară” - Colecția Olănești – Editura ROTIPO – 2015; Antologia „Poezii de toamnă” - Colecția Olănești – Editura ROTIPO – 2015; Antologia „Fiori de Taină” - poeme de dragoste – Editura Vital Prevent Edit -2015; Antologia „Satule, izvor de dor” – Editura ROTIPO – 2015; „Stay a while”: Romanian/Australian anthology contemporary poetry & prose: 54 writers/ Editura Sfântul Ierarh Nicolae, Brăila, 2021; Antologia „Vara emoțiilor”, eCreator 2022; Antologia „Toamna emoțiilor”, eCreator 2022; „Tăcerile cerului” – 2022; „A fost cândva o toamnă” – 2022; „Iernile copilăriei” – 2023; Antologia „Iarna emoțiilor”, eCreator 2023; Antologia „Dragoste de muze”, 2023.

Extrase din referințe critice

„Rossina, o voce de dincolo de timp”, ePublishers, București, 2022

Dedical hotărârii de-a scrie cartea despre Rossina Tănase (poate de a ispăși o datorie de esență karmică) se produce atunci când curiozitatea o împinge să caute „mormântul cu înger”. Apoi totul pare să intre (într-un firesc) pe un ecartament al investigației de tip detectivistic (la care femeile noastre, româncele, se pricep bine – vezi stăruința Vitoriei Lipan) care i-au adus la îndemână datele pentru a duce la îndeplinire misiunea predestinată (și eliberatoare, zic eu, karmică) de a scrie o carte despre Rossina Elena cu valoare pilduitoare de necontestat. (**Ică Sălișteanu**, revista eCreator, https://ecreator.ro/index.php?option=com_content&view=article&id=12175:de-la-morm-ntul-cu-inger-la-cartea-rossina&catid=12:critica-literara&Itemid=115)

„Rossina, o voce de dincolo de timp”, ePublishers, București, 2022

„ROSSINA-O VOCE DE DINCOLO DE TIMP”, un titlu care ne cutremură pe undeva, un titlu care ne dirijează volens nollens spre mister, spre lumea din adâncuri, a fost gândită și concepută de Adriana Crăciun, împreună cu Larisa Roman, sora Rossinei, la rugămintea acesteia de a scrie o carte, carte pe care o dorea enorm de mult Rossina să o scrie atunci când era în viață, nereușind să facă lucrul acesta, motiv pentru care Larisa, cu ajutorul Adrianiei, au purces la execuția testamentară a dorinței defunctei, la scrierea acestei cărți IN MEMORIAM Rossina Tănase, spre liniștea, descătușarea și ușurarea Larisei, spre odihna lină și veșnică a Rossinei. (**Valentin Lupea**, revista eCreator, https://ecreator.ro/index.php?option=com_content&view=article&id=12196:rossina-o-voce-de-dincolo-de-timp-cu-adriana-craciun-si-larisa-roman-sau-nu-plangeti-daca-ma-iubiti&catid=12:critica-literara&Itemid=115)

„Apocalipsa Altfel”, Editura ePublishers, 2013

„Apocalipsa altfel”: Apocalipsa lui Ioan un ghid pentru dezvoltarea omului, de Adriana Crăciun, ne propune un fel aparte de a înțelege omul, Universul și divinitatea, oferindu-ne direcții de evoluție spirituală pe care autoarea le-a descoperit descifrând sensurile adânci și bogate ale Apocalipsei din Noul Testament.

Uluitoarea capacitate de analiză și sinteză a autoarei, puterea ei de a investiga problematica domeniului și a încheia rezultatele cer ce - tării sale într-un tot unitar coerent și convingător, precum și nu - meroasele argumente aduse din toate domeniile

cunoașterii fac din această lucrare o neprețuită sursă de îmbogățire a minții noastre și un îndrumar pentru viața noastră de zi cu zi.

Această carte ne va ajuta să găsim acel echilibru interior care se sprijină pe acceptarea și asumarea destinului personal, comunicarea cu divinitatea și aspirația continuă spre împlinire și înnoire. Lectura ei este în zilele noastre mai benefică și mai necesară ca oricând.” (**Vasile Poenaru**, scriitor, traducător și lexicograf român, membru al Uniunii Scriitorilor din România coperta IV, ISBN 978-606-8499-65-9.)

„Sărutul eternității” (reeditare), Editura ePublishers, 2016

Adriana Crăciun, autoarea aprofundatului studiu Apocalipsa altfel: Apocalipsa lui Ioan - un ghid pentru dezvoltarea omului, revine cu această carte, care ne învață să intrăm în rezonanță atât cu propriul nostru suflet, cât și cu Universul întreg pentru că suntem creați sub semnul veșniciei, într-un permanent sărut al eternității. (**Vasile Poenaru** scriitor, traducător și lexicograf român, membru al Uniunii Scriitorilor din România coperta IV, ISBN 978-606-716-281-3)

Extrase din opere

Eseu

SĂRUTUL ETERNITĂȚII

Iată o poveste despre anotimpuri, care mi-a plăcut în mod deosebit.

Demult, în munți, într-o căsuță de lemn locuia un băiețel foarte trist. Cu năsul lipit de geam privea mereu afară, așteptând ceva parcă.

Era iarnă și băiețelului nu-i plăcea iarna. Gerul, viscolul, pentru el erau un adevărat coșmar. El voia să fie mereu vară, să meargă la scăldat, să se tăvălească în iarba proaspăt cosită, să stea la soare.

Problema lui era locația anotimpurilor. Îi întrebaser pe adulți unde este, dar aceștia nu l-au lămurit. Supărat, a decis să aștepte în casă topirea zăpezii. Știa că imediat vor veni rândunele să își construiască sub streșină cuib și gândul acesta îl mai liniștea.

Într-o noapte a avut un vis. Pe patul său, îi veghea somnul un bătrân. Copilul, mut de uimire, nici nu l-a întrebat cine este și de unde vine.

Bătrânul i-a spus o poveste. Pământul nu era rotund în povestea lui, pentru că în fiecare din cele patru colțuri ale sale, locuia câte o zână. Zâna Zăpezilor avea un palat de cristal, Primăvara, de argint; palatul de aur era al Verii, iar Toamna avea un palat de chihlimbar.

Bătrânul a adăugat că cele patru anotimpuri sunt surori, au crescut împreună, într-un palat, la Capătul Lumii, unde începe Celălalt Tărâm. Luna era mama lor, iar tatăl lor, Soarele.

Într-o zi s-au certat pentru că fiecare își dorea o eșarfă fermecată, cadou de nuntă al mamei lor. Eșarfa era magică, dăruind frumusețe veșnică.

Nemulțumit de comportamentul lor, Soarele a aruncat eșarfa pe Pământ, trimițându-le să o caute. Fetele au plecat plângând. Lacrimile s-au transformat în fulgi de zăpadă și atunci pe pământ a fost prima dată iarnă.

Le-au secăt lacrimile și atunci a răsărit iarba, copacii erau plini de flori și păsări, și așa a început primăvara.

APOCALIPSA ALTTEL

Toate religiile străvechi, inclusiv cea creștină se bazează pe tradiții misterioase, transmise din generație în generație. Aceste tradiții se pot identifica în Noul Testament , dar și în Upanișade ; esența tuturor religiilor și filosofiilor este aceeași: o știință secretă, păstrată cu grijă de Biserica Creștină. Când s-au făcut simțite influențe politice, aceste cunoștințe ezoterice s-au pierdut, fiind transpuse de teologi fără a se ține seama de simboluri, în traduceri ale Vechiului și Noului Testament. În ideea că Biblia, ca revelație, conține o arhivă a interacțiunii dintre Dumnezeu și om de-a lungul veacurilor, a fost accentuat elementul istoric în defavoarea interpretării alegorice. S-a încercat regăsirea în Apocalipsă a unor evenimente istorice, dar, cum nu s-a reușit, aceasta a fost considerată profecie, chiar enigmă. Sensul cuvântului apocalipsă, din limba greacă este revelație, dezvăluire.

Totuși Apocalipsa este cheia Noului Testament; este cheia cunoașterii ezoterice. Pentru a percepe esența Apocalipsei sunt necesare noțiuni elementare de ezoterism. Omul de știință din zilele noastre este sceptic, deoarece, de-a lungul istoriei, învățăturile ezoterice erau percepute chiar ca ilegale . Pe de o parte, a fost benefică păstrarea acestor secrete, în ideea că deținerea lor de către persoane care nu știu să le folosească pentru evoluție, poate fi distructivă, atât pentru acea persoană cât și pentru cei din jur. Dar nu este cazul Apocalipsei. Mare parte din ideile din Apocalipsă se regăsesc în opera lui Platon, în învățăturile budiste și hinduiste. Deși Apocalipsa menționează forța spiritului, nu menționează și o metodă de activare a acestei forțe; de fapt, Ioan sugerează că Apocalipsa este un ghid pentru cei care, fără cunoștințe prealabile de ezoterism, simt o forță vie, interioară, prin simpla puritate sufletească și dorința de a fi mai buni. Oarecum s-a impus folosirea simbolurilor. Dacă Apocalipsa ar fi fost scrisă explicit, nu ar fi fost păstrată. Din partea finală a Evangheliei sale rezultă că Ioan știa că Biserica va pierde esența ezoterismului . Prin urmare, Ioan a scris Apocalipsa codificat, pentru a putea fi păstrată. Simbolurile din Apocalipsă se pot verifica folosind coduri numerice.

În plus, Ioan s-a asigurat că textul Apocalipsei rămâne intact, sugerând că nu le va fi bine celor care adaugă ceva sau exclud ceva din acest text. Astfel, el a încredințat-o Bisericii, fiind împăcat că la momentul potrivit se poate explica sensul ei. Se pare că acum trăim momentul potrivit.

Ce conține de fapt Apocalipsa? Este interpretarea tainei lui Dumnezeu; a lui Iisus Hristos; Apocalipsa explică cine este Satan; arată calea spre Eternitate. Ioan confirmă esența tuturor religiilor lumii.

Știința ezoterică este codificată în intimitatea fiecăruia dintre noi, și numai noi o putem decodifica.

TĂRÂMUL LIOARELOR

„Bahar” înseamnă „primăvară” în turcă, „buhăr” este bour sau melc în limba română veche, búar înseamnă „vite” în irlandeza veche. Iar dacă ținem cont de faptul că bourul, bos primigenius, este o creatură primordială, putem să ne imaginăm că vizualizăm cu ochii minții acest pământ încă din preistorie. Specialiști de la Muzeul Paleontologic al Universității din Oslo susțin că bourii provin din India, de acum 2.000.000 de ani. Migrând către Orientul Apropiat, au ajuns în Europa cu peste 200.000 de ani în urmă. Și pentru ca misterul să se adâncească și mai mult, întâmplător am găsit un Bihor în Muntenegru, oraș fondat înainte de 1483.

Bílá Hora înseamnă „muntele alb” în limba cehă. Munții Bihorului sunt o grupă a Munților Apuseni, așa că nu greșim să considerăm că Bihorul se află într-un templu sfânt, cum frumos spune Ștefan Hrușcă: „Tu Ardeal, tu Ardeal, îți suntem oșteni, / Templu sfânt, templu sfânt, munții Apuseni. / Că tu ne ești vatră...” Și de ce nu ar fi un munte alb, din moment ce în Munții Bihorului predomina rocile calcaroase?

Indiferent de originea acestui cuvânt, română veche, aș îndrăzni să spun, primordială, sanscrită, celtică, tracă/dacă, romană, slavonă, turcă, sau absolut nebănuită, județul Bihor dezvăluie comori de suflet.

Poezie

INDIGO TELEPATIC

Noi ne-am simțit doar gând la gând
dar viața mea-i profund schimbată
și mă surprind, secret, intrând
cu-Alice în Tara Minunată
Norii se joacă grațios
Eterul mi te-aduce-n minte
Iar tu mă suni, miraculos
Cuvintele îmi sunt succinte
căci inima-mi palpită-n piept
Fiori electrizanți dansează
Abia-mi găsesc drumul cel drept

Abia mi-e conștiința trează
Noi nu ne știm de mult, în schimb
Vorbesc cu stelele și luna
și ele-mi spun că al tău nimb
m-a luminat dintotdeauna

ORANGE

Ploaia îmi bate-n geam și mă trezesc
fire de-argint fluid; te chem în noapte
Inspir, expir, te simt, e nefiresc
prin păr se înfioară calde șoapte
Senzații stranii se strecoară-n sânge
și venele albastre-mi ard de dor
și picăturile de ploaie-ar plânge
cu noi, în ritm sincron, amețitor
Mă pierd în vis în lumea ireală
Simt urme de sărut fierbinți pe piele
Mă răcoresc cu-n strop de portocală
și-aștept cuminte tot ce-i scris în stele

VIOLET

Azi te iubesc ca pe un strop de rouă
pe-un fir de iarbă-n zi de sărbătoare

INFINIT

Iubire, lumină
Iubire senină
Iubire sfântă, esență fină
Ningi cu flori de măr din cer
Îmi oferi ce eu ți-ofer
Mângâiere și alint
Știi că nu pot să te mint
Vino azi în viața mea
Încălzește-mi inima
Ea mereu te va veghea
Zi de zi,
Noapte de noapte
Te învăluie cu șoapte
Ce se-aud din alte sfere
Și te-nvăluie-n plăcere
În parfum și în mistere
Nu departe de Nirvana
Iar Ileana Cosânzeana
Sub stejarul rămuros
în brațe la Făt-Frumos
vor citi povestea noastră
într-o lume alb-albastră
Vis de rouă și cristal
Infinit din Sfântul Graal

GALBEN

Soare, nisip, noi doi și o iubire
sublimă, împlinită, infinită
țesută-n fir de dincolo de fire,
statornică, eternă neclintită
Oare așa să fie? O fântână
cu apă vie, pură, nesecată?
Numele-ți scriu, stângaci,
c-o scoică-n mână
pe plaja fină de un val udată
Însă alt val a șters într-o secundă

Iubirea mea din zi în zi e nouă
și se desface lin precum o floare

Simt c-a-nceput cândva în alte ere
când nu eram decât două vibrații
ce s-au pierdut în vise efemere
în alte galaxii și alte spații

Ne-am regăsit chemați de luna plină,
cu-al ei magnet de raze violet
și-acum în pieptul meu ești o lumină
Cristal de foc, joc de scânteii, discret.

numele tău din masa de siliciu
Tresar și-n suflet a pătruns o undă

de neîncredere, real supliciu
Aripi de fluturi mari de catifea
băteau nătâng în plexul meu solar
când vocea îți aud: „Hei, fata mea,
iar ești plecată în tărâm astral?”
Atunci am înțeles de ce-n iubire
de multe ori se naște gelozia
Întâi otravă-i, apoi lecuire
și-n galben de Van Gogh pictez magia

Profil realizat de **Eugenia ENESCU-GAVRILESCU**

Scriitor, jurnalist, editorialist,

Redactor-șef, Revista „*Amprentele sufletului*”